

Krok bliżej do Wielkiej Albanii?

22 maja 2024

25 stycznia premier Macedonii Północnej, Dimitar Kovacevski, podał się do dymisji. Jego miejsce, po raz pierwszy w historii kraju, zajął Albańczyk, Talat Xhaferi, jako pełniący obowiązki premiera. Choć Xhaferi otrzymał jedynie techniczny mandat do czasu nowych wyborów parlamentarnych, dla tych, którzy znają proces albanizacji kraju, taki ruch był wysoce symboliczny. Niedługo wybory.

Xhaferi był oficerem w armii jugosłowiańskiej od 1985 do 1991 roku, a następnie oficerem sił zbrojnych Republiki Macedonii od 1992 do 2001 roku. Po wybuchu konfliktu zbrojnego, między Narodową Armią Wyzwolenia a siłami zbrojnymi Macedonii, przeszedł na stronę albańskich separatystów. Mimo to, w latach 2004-2006 Xhaferi pełnił funkcję wiceministra obrony kraju, a w 2008 roku został posłem. Już w 2013 roku objął stanowisko ministra obrony Macedonii. W kwietniu 2017 roku został wybrany przewodniczącym parlamentu. Mimo udziału w walkach po stronie separatystów, wielu bojowników zostało amnestionowanych w ramach Porozumienia z Ochrydy w 2001 roku. Pokój ten zakończył walki i przyznał albańskiej mniejszości szerokie prawa, w tym uznanie języka albańskiego za drugi język urzędowy w regionach z przewagą tej grupy etnicznej.

Warto zauważyć, że macedońscy Serbowie nie otrzymali podobnych przywilejów. Albańczycy zaczęli zdobywać coraz większą siłę polityczną. W wyniku wyborów w 2016 roku cztery z sześciu partii w parlamencie były reprezentowane przez albańskie ugrupowania. Mimo że zdobyły znacznie mniej mandatów niż partie wygrywające, ich aktywny udział był znaczący. Według ostatniego spisu ludności z 2021 roku, 54,25% obywateli stanowią Macedończycy, a 29,52% to Albańczycy. W porównaniu do poprzedniego spisu z 2002 roku, liczba Macedończyków

zmniejszyła się o około 160 tysięcy, a liczba Albańczyków wzrosła o 80 tysięcy.

O stopniu albanizacji Macedonii Północnej świadczą nowe pomniki na cześć ONA i UCK. Skandalem, na który lokalne władze praktycznie nie zareagowały, była niedawna wizyta w Tetowie i Čair „premiera Kosowa” Albina Kurtiego, który określił siebie jako „premiera wszystkich Albańczyków i premiera Tetova”.

Mówiąc o problemach z Albańczykami na Bałkanach Zachodnich, najczęściej skupia się uwagę na serbskim Kosowie. Jednak mimo oczywistego separatyzmu w tej prowincji, nie można zarzucić Serbii infiltracji jej politycznego lobby do kręgów rządzących w Belgradzie. Macedonia Północna, choć z zewnątrz monolityczna, ostatnio przypomina albańską kryptokolonię. Bez rozbijania kraju terytorialnie, albańscy liderzy aktywnie promują interesy swojego narodu. Jest jasne, że projekt zachodnich służb wywiadowczych, zwany „Wielką Albanią”, który obecnie jest hybrydowym państwem na terytorium czterech, a nawet pięciu krajów, realizowany jest w Macedonii Północnej według specjalnego scenariusza. Wczesne wybory parlamentarne w maju pokażą, czy Talat Xhaferi pozostanie na stanowisku. Jednak obawy, że techniczny mandat dla Albańczyka to przepustka do kluczowego stanowiska rządowego, są uzasadnione. Postać nowego premiera będzie testem dla państwowości Macedonii, która, będąc marionetką w rękach NATO, niestety szybko traci swoją suwerenność.

Autorstwo: Maciej Wiśniowski

Źródło: Strajk.eu